

عنوان مقاله:

بررسی خلوت به عنوان یک رفتار اجتماعی در معماری سنتی ایران (نمونه موردی: بافت قدیم بوشهر)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی اسلامی و ترسیم سیمای شهری پایدار با گذر از معماری ایرانی- اسلامی و هویت گمشده آن
(سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

منیژه جعفری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری علوم و تحقیقات بوشهر

محدثه یگانه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری علوم و تحقیقات بوشهر

خلاصه مقاله:

خلق فضایی مناسب برای خلوت و تفکر همواره یکی از اصول معماری ایران است. در این نوشتار نیز تلاش می شود ضمن بررسی خلوت و میزان تاثیرپذیری آن از فرهنگ به عناصر فضایی و کالبدی نمود یافته از آن در خانه که بیشترین میزان حریمیت و خلوت را درون خود دارد پرداخته شود. نمونه مورد بررسی در این مقاله بافت قدیم بوشهر می باشد که با داشتن فرهنگ غنی ساکنان آن، معماری نیمه درونگرا و نیمه برونگرایی را داراست. در نتیجه نهایی درمی یابیم ایجاد تعادل میان خلوت و تعامل اجتماعی امری ضروری است که به وسیله عناصر کالبدی و در بستر فردی و اجتماعی هر جامعه ای و مبتنی بر ارزش های فرهنگی آن میسر می شود و فرهنگ به عنوان عامل پراهمیت در معماری بر میزان خلوت تاثیر دارد که علاوه بر آن می توان به الگوهای جاری فعالیت، شخصیت و انتظارات فردی نیز اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

خلوت، حریمیت، فرهنگ، معماری بوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/422068>

